

UFO-KONTAKT

Nr 2, 1994

Organ för Sveriges UFO-förbund (SUFO)

Innehåll:

Till våra läsare!.....	s. 3
Immanuel - sonen till en rymdman (3).....	s. 4 - 7
Våra rymdvänners fina samhällen.....	s. 8 - 11
Jordmänniskornas ansvarslösa barnavel.....	s. 12 - 14
Våra besökares rymdskepp.....	s. 15 - 17
Gizeh-intelligenserna och deras förfäder.....	s. 18 - 22
Ny bok / okänd gammal skrift!.....	s. 23

Omslagsbilden: Den Stora Pyramiden vid Gizeh
med sfinxtemplet i förgrunden

TILL VÅRA LÄSARE !

Min ambition med den här tidskriften har varit att med utgångspunkt från våra rymdvänners informationer och budskap till oss jordmänniskor belysa vår mycket vanskliga livssituation i dagens värld.

Det förhåller sig ju tyvärr så, att vår andliga och sociala utveckling inte alls har hållit jämna steg med den vetenskapliga och tekniska fram till kärnvapenåldern. Makthunger och vinningslystnad kännetecknar de flesta styrande i våra orättvisa privilegiesamhällen, och att mänskligheten i en överbefolkad värld fortfarande är förslavad under en rad falska trosläror med kristendomen i spetsen, bäddar för en fruktansvärd katastrof.

I sitt avskedstal till lärjungarna förutsåg vår andlige vägledare Immanuel, att hans lära skulle bli förfalskad över hela världen. Men han tillade också följande: *"Inom två gånger tusen år kommer min lära att oförfalskad förkunnas på nytt... I stjärnorna står det skrivet, att de som håller jämna steg med den nya tidsåldern kommer att bli stora omvälvare, och några speciella personer blir de nya förkunnarna av min lära, som de kommer att göra känd i oförfalskad form och med stort personligt mod."*

I mitt syfte att bana väg för den utvecklingen har jag på sistone fått användning för mina språkkunskaper genom att till svenska översätta den trofaste lärjungen Judas Iskariots år 1963 upptäckta, revolutionerande men ännu okända skrift om Mästarens lära och liv (se sidan 23!). Den föreligger nu i bokform, och jag hoppas innerligt, att läsarna vill skaffa sig ett exemplar och även försöka intressera vänner och bekanta att göra detsamma!

SUNE HJORTH

IMMANUEL - SONEN TILL EN RYMDMAN (3)

Regler för hur vi bör leva vårt liv här på Jorden - liksom för hur rättvisa bör skipas - behöver vi nog i dag precis som för nära 2.000 år sedan, då profeten Immanuel, rymdmannen Gabriels son, höll sin bergspredikan i Galiléen. Den rätta versionen av detta tal finner vi dock inte i Bibelns förfälskade evangelier, utan i den trofaste lärjungen Judas Iskariots sanna berättelse!

Den "rättvisa", som skipades enligt fariséernas och de skriftlärdes gammaltestamentliga lagar, fann Immanuel otillfredsställande, eftersom den byggde på mänskliga påfund, som inte stod i logisk överensstämmelse med Naturens och Skapelsens lagar. I skriften om Immanuel skulle man enligt honom exempelvis ställas till rättsligt ansvar, om man dödade eller misshandlade någon, men inte om det skedde i nödvärn eller för att verkställa en avkunnad dom i överensstämmelse med Skapelsens lagar.

I Matteusevangeliet däremot påstås "Jesus" helt ställa upp för de barbariska lagarna i Gamla testamentet och till och med skärpa dem. Den som blev arg på sin broder, skulle inte bara dömas och straffas utan hotades dessutom med helvetets eld!

I fråga om sexuell lösaktighet säger Immanuel, att den som har samlag med någon annan än sin egen äkta hälft ska ställas inför rätta, eftersom det är ovärdigt människan, föraktligt och strider emot naturens lagar. Den bedömningen borde ju räcka i fråga stränghet, kan det tyckas.

Men i det förfälskade Matteusevangeliet skärps uttalandet till det rent orimliga. "Jesus" säger här, att redan den som ser på en kvinna med åtrå, har i sitt hjärta brutit hennes äktenskap, och mannen i fråga rekommenderas att riva ut sitt öga, om det är honom till förförelse, eftersom det är bättre att en kroppsdel går förlorad än att hela kroppen kommer till helvetet!

Den gammaltestamentliga principen om vedergällning ("Öga för öga, tand för tand") ersättes av Immanuel med den betydligt vettigare synpunkten, att man ska skipa rättvisa enligt Skapelsens naturliga lagar, så att man finner domen i logiken. I stället för det gamla primitiva budet, att man ska älska sin nästa och hata sin fiende föreslår Immanuel, att man ska visa kärlek och förståelse enligt Skapelsen naturliga lagar, så att man finner det rätta handlandet och den rätta inställningen i logiken. *"Bjud på kärlek, där den är berättigad, och visa förakt, där naturlagen kräver det!"*

Men i det förfälskade Matteusevangeliet läggs konstiga uttalanden i munnen på "Jesus", som att man inte ska värja sig mot det onda. *"Om någon slår dig på den högra kinden, så vänd också den andra till! Älska era fiender och be för dem som förföljer er!"* Mesiga och underdåniga skulle tydligen de troende vara enligt den kristna kyrkans präster. Man kan undra varför påvarna i så fall predikade korståg mot de muslimska araberna under medeltiden!

Sedan Immanuel hade skällt ut de skenheliga fariséerna, några av den tidens kultreligiösa proffs, som gärna visade upp sin fromhet genom att stå och rabbla böner i synagogorna och gathörnen, rekommenderade han sina åhörare att hellre anropa sin egen andes mäktiga kraft. Så här skulle de be, sade han:

*"Min allsmåktiga ande, ditt namn är heligt för mig!
Må ditt rike ta sin boning i mig och din kraft utvecklas!
Min behövliga näring näring ge mig i dag, så att jag förstår mina
felsteg och inser sanningen!
Inled mig inte i frestelse och förvirring, utan befria mig från villfarelse!
För ditt är riket i mig och kunskapen i evighet, det är visst och sant!"*

Människoandens kraft var något som Immanuel både undervisade om och demonstrerade i praktiken, när han botade en massa sjuka och lidande personer, speciellt sådana som trodde på honom. Det gjorde också den romerske kaptenen i Kapernaum, som redan på förhand var övertygad om att Immanuel kunde bota hans giktbrutne tjänare utan att ens komma hem till honom.

Negativt inställda var däremot de kultreligiösa proffsen i landet, vars judiska troslära i verkligheten fördömdes av Immanuel betydligt skarpare än som framgår av det censurerade Matteusevangeliet:

"Deras falska läror kommer att föra med sig blodsutgjutelse under årtusenden framåt, för Israels makthungriga egoism och självgodhet kommer att dra död och fördärv över landet och över hela världen. Israel tror sig vara det utvalda människosläktet, men det är de ingalunda. I verkligheten är de mer avfälliga och otrogna än hedningarna, som är utan lagarnas hemlighet."

Den här konflikten med dem som var beroende av den judiska trosläran för sin privilegierade ställning i samhället återspeglas redan i Immanuels uppmaningar till sina kallade lärjungar:

"Ta inte vägen till Israel, och gå inte till de skriftlärdade och fariséerna, utan bege er till samariternas städer och till hedningarna på alla håll i världen! Gå till hedningarna och de okunniga, när jag har lämnat er, för de tillhör inte Israels hus, som kommer att förorsaka död och blodsutgjutelse i världen!"

Just det här utsändningstalet har fräckt och lögnaktigt förfalskats till sin direkta motsats i Matteusevangeliet, där det heter: *"Ta inte vägen till hedningarna, och gå inte in i någon samaritisk stad. Gå i stället till de förlorade fåren i Israels folk!"*

I ett i Bibelns evangelier bortcensurerat kapitel om äktenskap och samlag återges vad Immanuel hade för synpunkter på olika former av otillåtet sexuellt beteende och vilka åtgärder, som skulle vidtagas mot lagöverträdarna på detta område.

I jämförelse med de råa och grymma avrättningsbestämmelserna i till exempel 3. Mosebokens 20. kapitel var hans synpunkter på bestraffning av överträdarna betydligt humanare, men ändå stränga nog efter vårt invanda sätt att se. De varierade nämligen mellan kastrering och sterilisering för sådant som äktenskapsbrott, samt dessutom landsförvisning för prostitution och sexuellt umgänge män emellan och frihetens förlust för barnalstring med ogift kvinna och sexuellt utnyttjande av barn.

Om vår tids produktion och marknadsföring av sadistisk barnporr kunde förutses av Immanuel med hans profetiska förmåga, delade han nog inte våra liberalers syn på värdet av ett ohämmat utbud på den fria marknaden!

Faktiskt tycks han i varje fall ha förutsett en annan sak, nämligen den fullkomligt vanvettiga och ansvarlösa produktionen av barn i vårt århundrade: *"Tro mig, de här lagarna har sitt ursprung i Skapelsen och naturen och bör följas, annars kommer mänskligheten i hela sin väldiga massa att ta död på sig själv."*

Femhundra miljoner människor av alla raser kan Jorden livnära och bära. Men följs inte de här lagarna, då kommer det om två gånger tusen år att finnas tio gånger femhundra miljoner, och Jorden kan inte längre bära dem."

Hungersnöd och katastrofer och stora världsomfattande krig och epidemier kommer att härja på Jorden. Människosläktena kommer att döda varandra, och bara ett fåtal kommer att överleva!"

Hur framstegsvänlig, human och förnuftig Immanuels förkunnelse var, framgår också av hans positiva inställning till kvinnans frigörelse: *"Upphäv giltigheten av den gamla lagen, att kvinnan skall vara mannen underdånig! Hon är ju en människa precis som en man, med samma rättigheter och skyldigheter."*

Det är annat det än vad den reaktionära dårfinken Paulus enligt Bibeln förkunnade, nämligen att kvinnan skall tåla i församlingen! Och det är också något helt annat än det kvinnoförtryck, som sanktioneras av Koranen och praktiseras av fundamentalistiska fanatiker i överbefolkade muslimska länder, där kultreligiös terror existerar i stället för mänskliga och demokratiska rättigheter!

Att de ovan återgivna citaten ur den sanna berättelsen om Immanuels lära och liv har censurerats bort ur evangelierna är inte förvånande. I ett kommande nummer av denna tidskrift skall vi fortsätta vår genomgång av den trofaste lärjungen Judas Iskariots intressanta skrift mot bakgrunden av Bibelns förfalskningar och lögner!

SUNE HJORTH

VÅRA RYMDVÄNNERS FINA SAMHÄLLEN

Att vi jordmänniskor andligt och socialt är förskräckligt underutvecklade i jämförelse med våra besökande vänner från rymden, står höjt över allt tvivel. Speciellt oroande är att vår utveckling på det andliga och sociala området inte tillnärmelsevis har hållit jämna steg med utvecklingen på det vetenskaplig-tekniska området.

Det här bäddar för en katastrof, eftersom vi inte har förmåga att använda tekniken för sitt rätta ändamål, att skapa lycka, fred och välbefinnande åt alla människor. Behärskade av sin lystnad efter makt, rikedom och privilegier och utan varje vision om ett fint och bra samhälle för alla har makthavarna i våra vanligtvis liberalkapitalistiska rövarsamhällen på det grövsta missbrukat tekniken och ställt till med ett helvete av krig och brottslighet på vår överbefolkade Jord!

Så här behövde det givetvis inte vara. Om vi hade några bra förebilder för ögonen, skulle det inte alls vara omöjligt att med gemensamma krafter så småningom förvandla Jorden till ett paradiset. Hur har till exempel våra besökare från Plejaderna ordnat det för sig på sin planet **Erra**? Ja, det har faktiskt rymdvännerna Semjase, Ptaah och Quetzal berättat en hel del om för den schweiziske kontaktpersonen Eduard Meier!

Först några ord om de nämnda rymdvännerna själva, som tillhör ett människosläkte med en betydligt längre livslängd än vi själva. Semjase är en relativt ung kvinna i sin bästa ålder, endast cirka 350 år gammal! Hon är en vacker blondin med blå ögon och har förvärvat kunskaper, som vida överträffar dem hos flertalet av hennes landsmän. Därför står hon högt i rang och har en titel som motsvarar halvgudinnans i de gamla grekiska berättelserna om Olympens "gudar".

Hennes far Ptaah är cirka 770 år och befälhavare på den plejadiska rymdskeppsflottan, som befinner sig i närheten av vår planet eller åtminstone befann sig där för några år sedan. Han har en titel, Jhvh, som sedan gammalt har översatts med Gud. Till skillnad från den maktlystna och storhetsvansinniga typen, som i Gamla Testamentet kallas för Herren, Israels Gud, är han mycket trevlig och sympatisk och har haft långa informationssamtal med Meier som med en jämlike.

Quetzal är en medelålders man i 460-årsåldern, som under kontaktperioden 1975-1986 var befälhavare över samtliga plejadiska stationer i vårt solsystem, varav tre befinner sig på Jorden. Han är mycket tekniskt begåvad och har även utmärkt sig som uppfinnare.

På grund av sin utomordentligt höga utvecklingsnivå behärskar plejadierna rymdfarandets konst nästan perfekt. En hel armada av rymdskepp står till deras förfogande, och de fungerar både som väktare av den kosmiska ordningen och som biståndsgivare åt några folk som liksom vi efterblivna jordmänniskor behöver hjälp till självhjälp med utvecklingen.

På planeten Erra bor cirka 500 miljoner människor på ett bosättningsområde, som är ungefär lika stort som vårt på Jorden med dess mer än 5 miljarder människor. Undvikandet av överbefolkning är givetvis en grundläggande förutsättning för deras höga levnadsstandard.

Män och kvinnor är i varje hänseende likvärdiga. Eftersom de normalt har utsikt att kunna leva i 1.000 år, behöver de inte ha så bråttom med att gifta sig. Det brukar de göra först i 70 årsåldern och först efter en 3-årig provotid, då parterna hinner komma underfund med, om deras känslor för varandra är djupa och äkta.

Barn avlar de allra högst 3 per familj, och de får givetvis bästa tänkbara omvårdnad och uppfostran från föräldrarnas sida. För att undvika oönskade graviditeter har man bland annat möjlighet att beställa speciella livsmedel, som innehåller befruktningsförebyggande vegetabiliska tillsatser, och skulle risk för överbefolkning på planeten uppstå, kan intagandet av sådana livsmedel bli obligatoriskt.

Om en önskad befruktning ändå sker, har man medel att upptäcka den redan efter tre dagar. I så fall utlöses genom speciella preparat en förtidig menstruation, så att det befruktade ägget utstötes. Om man vill kalla det för en tidig abort eller inte är en definitionsfråga, men eftersom det inte sker efter de tre första graviditetsveckorna, är det i varje fall inget inkarnerat foster utan enbart ett litet komplex av celler som avlägsnas.

Var och en av de gissningsvis bortåt 150 miljoner familjerna på Erra förfogar över en egen villa, som hyresfritt tillhandahålles av kommunen. Det är en rund byggnad, omgiven av en trädgård på en hektar med träd, buskar och blommor och möjligheter att odla grönsaker. Dessa hus är i regel självförsörjande med vatten och energi.

All odlingsbar mark tillvaratas på planeten. Någon vansinnig sammangyttring av miljontals människor i storstäder förekommer inte. Flervåningshus finns i några städer, men inga skyskrapor eller höghus, där människorna bor sammanpackade som sardiner i en burk. Mellan boningshusen utbreder sig park och trädgårdsanläggningar med promenadvägar. Gator behövs inte, eftersom erranerna inte använder några primitiva och farliga fordon som bilar utan miljövänliga och trafiksäkra elektromagnetiska svävare.

Fabriker och industrianläggningar av alla de slag har förlagts under jord i avsides belägna, ofructbara områden, så att miljön skyddas på bästa tänkbara sätt. På hela Erra finns inte en enda fabriksskorsten, som förpestar luften med sina utsläpp!

För det allmänna arbetar alla människor i arbetsför ålder två timmar och dagen oavlönade och får i gengäld av det allmänna allt de behöver för livets uppehälle. Erranerna är allsidigt utbildade och kan utföra en mångfald olika arbetsuppgifter, både inom industri och jordbruk. De är inte bundna till någon viss arbetsplats, utan kan rycka in lite varstans.

Arbetet i fabrikerna består oftast av uppgiften att kontrollera de mekaniska eller biologiska robotar, som utför själva bearbetningen av materien liksom de tunga lyften. Härjämte finns det förstås också mera kreativa arbetsuppgifter av andlig eller teknisk natur. Efter utförandet av de två timmarna obligatoriskt arbete för det allmänna står det varje individ fritt att använda dygnets återstående timmar efter gottfinnande.

De som föredrar att använda sin två timmars arbetstid inom jordbruksområdet, har tillgång till mycket avancerade maskiner för till exempel bearbetning av jorden. De svävar över marken och suger upp det översta jordlagret med sina slangarmar, för att sedan spruta ut det från maskinens bakända.

Liknande svävmaskiner finns det för att få ut sådden, hösta in skörden eller rensa ogräs. I det sistnämnda fallet finns det en speciell arm, som suger upp ogräset ur jorden, omvandlar det i maskinen och återbördar det till jorden som färdig mylla. Genom att alla de här maskinerna svävar över marken undviker man att belasta jorden med onödiga tyngder!

Inte heller på fritiden brukar erranerna ligga på latsidan. Gamla människor kan ägna mycken tid åt att odla sin egen trädgård eller hjälpa till på gårdar långt därifrån. På det sättet kan de få kontakt med andra människor på avlägsna orter och knyta vänskapsband med dem, något som givetvis inte saknar betydelse för det harmoniska samlivet människor emellan.

Man ägnar sig också rätt så mycket åt att utöka sitt vetande på olika sätt, antingen på egen hand eller genom undervisning av speciella lärare, som har till uppgift att ge befolkningen andlig vägledning och lära den att inrätta sitt liv i överensstämmelse med Skapelsens lagar.

De här andliga lärarna på planeten är bara ett par tusen till antalet, men de förflyttar sig ständigt från plats till plats med sina snabba svävfarkoster och kommer därigenom i kontakt med väldigt många människor. Varje ort har en speciell plats, där sådan undervisning meddelas, och varje invånare har rätt att komma och ställa frågor till dessa lärare, som har en enorm betydelse för erranernas andliga utveckling.

Eftersom varje medborgare på Erra får allt vad han eller hon skäligen behöver, förekommer inte de hos oss brukliga betalningsmedlen, pengar och dylikt. Vårt liberalkapitalistiska marknadssystem, som tillåter några smarta figurer att roffa åt sig miljardförmögenheter på de vanliga medborgarnas bekostnad, betraktar de förmodligen som en fruktansvärt orättvis, ja, rent av kriminell eller vanvettig samhällsordning. I en kommande artikel ska vi fortsätta granskningen av våra rymdvänners förhållanden på sin hemplanet!

SUNE HJORTH

Jordmänniskornas ansvarslösa barnavel

Grundorsaken till allt elände på Jorden är den ansvarslösa produktionen av barn, speciellt i de fattiga u-länderna och den därav följande förskräckliga överbefolkningen. Det är en tes, som länge drivits av de plejadiska utomjordingarnas speciellt utvalde kontaktperson, Eduard Meier i Schweiz, och visst måste varje förnuftig människa vid närmare eftertanke ge honom rätt!

På visst vänsterhåll har man alltför länge blundat för den här synpunkten, eftersom man velat skylla allting på den kapitalistiska utsugningen, som givetvis är en otrevlig realitet också den.

Men hur skall mänskligheten någonsin kunna bygga upp högtutvecklade och välmående samhällen på Jorden, om dess resurser ständigt överbelastas genom att somliga ska kunna ta sig friheten att ansvarslöst sätta en massa barn till världen, som de inte själva kan ge förutsättningar för en mänsklig och civiliserad tillvaro eller ens hålla vid liv?

Den enkla sanningen är den, säger våra vänner från rymden, att en planet av Jordens storlek inte kan problemfritt bära och livnära hur många människor som helst. Om man utgår från normen, att det för varje dussintal människor behövs en kvadratkilometer odlingsbar jord, då är Jorden inte till för mer än drygt 500 miljoner människor!

Det antalet överskreds först vid tiden för den franska revolutionen vid slutet av 1700-talet. Då hade diverse religioner som till exempel katolicismen blivit så mäktiga, att de i Jordens alla länder kunde sprida vansinnesläran, att de troende skulle vara fruktsamma och föröka sig så mycket som möjligt.

De senaste 200 åren har så Jordens befolkning mer än fördubblats, vilket temporärt blivit möjligt till priset av en erbarmligt låg levnadsstandard för det stora flertalet människor och genom att man på ett konstlat sätt drivit upp livsmedelsproduktionen med hjälp av kemisk gödsling och så kallade bekämpningsmedel.

Den här konstlade produktionsstegringen genom kemisk gödsling och bekämpningsmedel kommer emellertid snart att visa sig ödesdiger för den odlade jorden, eftersom dess fina kapillära kärl täpps igen och de nyttiga mikroorganismerna dör. Rätt vad det är blir jorden obrukbar, och då är det inte svårt att föreställa sig, vilken katastrof det blir för hela livsmedelförsörjningen!

Även energiförsörjningen i en värld med bortåt 6 miljarder människor för oss närmare katastrofen, eftersom den bygger på en fruktansvärd rovdrift av Jordens förråd av olja och naturgas, samt medför enorma problem med hanteringen av kärnbränslet och avfallet från detta.

Härtill kommer så, att olika folkslags kamp om de knappa och krympande tillgångarna på livsmedel och energi blir allt hätskare och bittrare och resulterar i allt mer förödande krigiska konflikter. Människorna blir allt mottagligare för makthungriga och vinningslystna individers krigshets, eftersom desperata människor inte har mycket att förlora.

Man undrar vad det kan bero på, att inte fler människor fått upp ögonen för det fruktansvärda överbefolkningsproblemet, och att det praktiskt taget inte alls diskuteras i massmedia. Vill man inte få en bättre värld att leva i? Fattar man inte orsakssammanhanget mellan överbefolkningen och eländet?

Nog brister det väl en hel del i insiktsfullheten på sina håll. Framför allt tycks man sakna en klar vision om hur ett fint och bra samhälle bör vara beskaffat. De som kontrollerar massmedia är heller inte intresserade av principer om rättvisa och välbefinnande åt alla, upptagna som de är av att tillgodose sina egna privilegier och förmenta intressen.

Åtskilliga privilegierade personer tycks i själva verket finna det önskvärt, att den stora massan av världens befolkning lever i fattigdom, svält och elände, så att de själva dels ska kunna utnyttja dem på olika sätt, dels mot av eländet desto intensivare kunna njuta av sina egna

Andra personer vill kunna känna sig goda och barmhärtiga genom att medverka till lindrandet av den nöd som är överbefolkningens oundvikliga resultat i stället för att angripa nödens orsaker. I sin falska humanitetsiver lämnar de ideligen bidrag till välgörenhetsorganisationer, som organiserar sändningar med livsmedelshjälp till u-länder i världens alla hörn, och driver också den politiken, att skattebetalarna över lag ska dra på sig enorma utgifter till statlig u-hjälp i samma stil.

Men härigenom ökas bara eländet och uppskjuts katastrofen, tills den drabbar världen i ännu fruktansvärdare omfattning. De svältande barnen, som får hjälp, går visserligen inte under, men de får leva ett liv i misär, under vilket de hinner sätta ytterligare en massa svältande ungar till världen. Det låter kanske barbariskt, men det hade faktiskt varit bättre om de fått dö!

Vad borde då göras för att råda bot på nödens grundorsak, den vansinniga överbefolkningen? Ja, i första hand måste medlemsstaterna i Förenta Nationerna kräva att denna organisation, som för närvarande har en mycket oduglig ledning, driver kravet på en sträng och effektiv barnbegränsningspolitik världen runt och alldeles speciellt i u-länderna!

Regeringarna i de uppenbart överbefolkade länderna måste förmås att ta sitt ansvar och införa bestämmelser, som går ut på att man endast under vissa villkor får sätta barn till världen, och då endast i ett mycket begränsat antal. Troligen måste också ett totalt födelsestopp proklameras under några år.

I samband härmed måste givetvis preventivmedel delas ut till den fattiga befolkningen och information om deras användning meddelas. En kvinna, som redan fött tre barn, bör på samhällets bekostnad steriliseras, så att ytterligare födslar undviks. Sexualförbrytare bör utan vidare kastreras, och deras offer i händelse av påtvingad graviditet erhålla en omedelbar abort.

Stränga villkor bör också sättas för varje beviljande av u-hjälp, i första hand då beträffande mottagarlandets genomförande av ett effektivt barnbegränsningsprogram, men även av annan natur. U-hjälpen bör i huvudsak begränsas till sådana stödåtgärder som hjälp med preventivmedel, steriliseringar och aborter.

SUNE HJORTH

VÅRA BESÖKARES RYMDSKEPP

Av de vetenskapligt och tekniskt högre utvecklade civilisationer, som besöker oss, lär det vara plejadierna, som har de mest avancerade rymdskeppen. I motsats till åtskilliga andra har de sällan gjort sig synliga, och då praktiskt taget endast för deras utvalde kontaktperson Eduard Meier.

Normalt är deras strålskepp (vanligtvis 7 meter i diameter) osynliggjorda av den högaktiverade, omgivande strålskyddsskärmen. Det förhåller sig ju på det viset, att det kraftfält, som alstras runt farkosten, avlänkar ljusstrålarna, så att de inte kan reflekteras från dess yta. Föremålet blir då fullkomligt osynligt för människoögat, konstigare än så är det inte.

Strålskyddsskärmen avlänkar inte bara ljusstrålarna utan trycket från gravitationen ner mot Jorden, så att farkosten kan hållas svävande utan att ramla ner. Den avlänkar vidare alla mötande luftpartiklar på ett så smidigt sätt, att friktionen blir obefintlig och strålskeppet kan därför färdas i atmosfären med en oerhörd hastighet, precis som i den "tomma" rymden!

Också accelerationen kan göras fantastiskt snabb, och därvid känner piloten och passagerarna inte alls av det besvärliga g-tryck, som drabbar jordiska astronauter i deras primitiva, kemiskt bränsledrivna rymdkapslar. Strålskeppet, som ju är avskärmat från det jordiska gravitationstrycket, alstrar i själva verket ett eget gravitationsfält, avpassat efter rymdfararnas bekvämlighet. Inte heller någon tyngdlöshet behöver de lida av!

Strålskeppen är alltså de mindre, bemannade farkoster, som i större eller mindre antal finns parkerade inne i det stora rymdskeppet och därifrån sänds ut i olika spanings- eller transportuppdrag. De förekommer i ett flertal modeller, men är ofta formade som en diskus med upphöjning ovanpå.

Moderskeppet kan också vara format på olika sätt, ibland med fullkomligt enorma proportioner. Det jättestora rymdskepp, som Meier fördes upp till sommaren 1975 var ingenting mindre än en flygande stad med plats för 143.000 personer!

Det kan beskrivas som ett gigantiskt ihåligt klot med drygt 17 kilometers diameter, nedtill genom långa, väldiga rör förbundet med tre andra, något mindre, sinsemellan rörförbundna klot, och upptill genom ett två mil långt rör förbundet med en kommandobrygga i form av ett drygt kilometerstort klot, som man snabbt kunde ta sig upp till med en svävare.

Detta enorma rymdskepp var fullkomligt självförsörjande med allt som behövs för livets uppehållande, syrerik luft, vatten, grönskande trädgårdar och parker samt bostäder för människorna. Verkstadsindustri och livsmedelsproduktion var lokaliserade i de tre nedre kloten.

Hela detta gigantiska intergalaktiska expeditions- och patrullskepp, som för den kosmiska ordningens upprätthållande var utrustat med ytterst effektiva strålvapen, samlade energi från solen och stjärnorna. Det kunde genom inbrytningar i den så kallade hyperrymden, varvid tiden och rummet bryter samman och upphör att existera för resenärerna, på små bråkdelar av en sekund färdas enorma sträckor genom hela vårt ofantliga universum.

Ett sådant här rymdskepp använde normalt ljusemission för sin framdrivning inom eller i närheten av ett solsystem, varigenom man snabbt kunde accelerera upp till ljushastigheten. Vid de så kallade hypersprången kopplades så tachyondriften in, varigenom man kunde uppnå en hastighet, som miljontals gånger överstiger ljusets.

Utan att spekulera över vad tachyondrift egentligen innebär, kan jag nämna, att man i en artikel 1980 av den amerikanske forskaren A.C. Holt vid NASA Johnson Space Center kunde läsa, att man på det hållet redan börjat hoppas på ett genombrott för utforskningen av ett "fältresonanssystem, som en dag ska kunna föra resor till andra stjärnor och galaxer ut ur science fiction-litteraturens värld".

Det här fältresonanssystemet skulle nämligen på konstgjord väg kunna alstra ett energimönster, som exakt svarar mot eller ger resonans med ett mönster anknutet till en mycket avlägsen punkt i rymden. Enligt denna modell skulle - om en exakt resonans kommer till stånd - rymdskeppet mycket kraftigt och jämnt stötas iväg av de omgivande energimönstren, samtidigt som det skulle attraheras av mönstret vid den avlägsna punkten i rymden. Dit skulle då rymdskeppet förflyttas genom rum-tidens mångdimensionella faktiska struktur.

Det teoretiska resonemanget påminner faktiskt en hel del om det som Meier återger av rymdkvinnan Semjases förklaringar av de interstellära och intergalaktiska rymdfärderna. Våra bortförklarande och misstänkliggörande så kallade ufologer kan ju alltid försöka avfärda Meiers berättelser som fria fantasier, om det roar dem. Men i så fall riskerar de nog bara att göra sig själva löjligen som de fördomsfulla dumbommar eller betalda agenter de är!

Våra plejadiska rymdvänner är som sagt de tekniskt högst utvecklade i vårt universum på rymdfärdernas område. Tills relativt nyligen behövde de bara 7 timmar för en färd från hemplanet Erra till Jorden. Praktiskt taget hela den tiden gick åt till att med hjälp av ljusemissionsdrift ta sig ut till transmissionspunkten för det stora språnget genom hyperrymden, respektive till att från punkten för återinträdet i den normala rum-tidstrukturen i utkanten av vårt solsystem ta sig till Jorden.

Med det nya rymdskeppet har de kunnat reducera de nämnda 7 timmarna för färden till respektive från de båda transmissionspunkterna (153 miljoner kilometer från närmsta planet på båda ställena) till en obetydlig bråkdel. De kan nämligen färdas i en av dem åstadkommen tidlös kanal, där tiden har neutraliserats!

I jämförelse med våra primitiva, kemiskt bränsle drivna så kallade rymdraketer, som vi inte kommer långt med, är givetvis plejadiernas rymdfarkoster så ofantligt överlägsna, att det är som skillnaden mellan natt och dag. Inte heller kommer våra besökande rymdvänner att inom överskådlig tid släppa ifrån sig sina tekniska hemligheter. Och bra är det, för i händerna på våra andligt underutvecklade jordiska makthavare skulle en sådan avancerad teknologi bergsäkert missbrukas för krigiska maktändamål, och då kunde rentav en kosmisk katastrof bli följden!

SUNE HJORTH

GIZEH-INTELLIGENSERNA OCH DERAS FÖRFÄDER

Att vara utrustad med hög intelligens, stort vetande och avancerat tekniskt kunnande behöver inte vara av godo, och är det definitivt inte, om ens mentalitet samtidigt är präglad av till exempel av maktlystnad, profitbegär och hänsynslöshet gentemot medmänniskor. Vi märker detta ofta hos våra egna jordiska makthavare, som tycks sakna varje ambition om att bygga fina och bra samhällen för alla människor och bara är intresserade av sina egna privilegier och förmåner.

Så har det också varit med olika potentater i forna tider, av vilka de värsta var vissa utomjordingar, som länge utövat ett ödesdigert inflytande på Jorden, och som våra vänner från rymden idag kallar Gizeh-intelligenserna.

Här måste vi gå tillbaka åtskilliga årtusenden i historien, till den tid då plejadierna hade bildat det rike på Jorden som kallades Atlantis för 33.000 år sedan. I 18.000 år blomstrade det riket på en hög teknologisk nivå under fredliga förhållanden, men sedan försökte några maktlystna vetenskapsmän att ta över styret i en statskupp.

Kuppen misslyckades emellertid, men de plejadiska kuppmakarna, som hade bemäktigat sig en stor rymdflotta, lyckades fly till ett angränsande solsystem, där de på en planet byggde upp en despotiskt styrd civilisation. De fick många avkomlingar och i varje fall de styrande i detta folk lyckades bland annat genom genetisk forskning förlänga sin livstid till tusentals år.

För 13.000 år sedan genomförde detta av hat och hämndlystnad genomdränkta folk med hjälp av sin rymdflotta ett överraskningsanfall på Jorden under en ledare som hette **Arus**. De erövrade stora bitar av vår planet längst uppe i norr, där klimatet vid den här tiden var varmt och skönt. Sedan Atlantis gått under i ett ohyggligt energivapenkrig 1.500 år senare, behärskade Arus stora delar av Jorden.

Den här ledaren bar den gamla plejadiska titeln **JHVH**, som egentligen betyder visdomskung, men ofta har översatts med ordet Gud. Trots Guds stränga och blodiga regemente hade hans underbefälhavare - ärkeänglarna skulle man kanske kunna säga - redan på ett tidigt stadium gjort sig relativt självständiga i de områden de förde befäl över och ibland varit rentav olydiga.

Det gällde till exempel förbudet att hålla deras egen ras av jättelika människor ren och inte beblanda sig med de förvildade och ibland muterade avkomlingarna till de plejadier, som tidigare deporterats till eller kvarlämnats på Jorden. De fångade in och tämde några förvildade kvinnor, som de parade sig med. En sådan kvinna kallades "**Eva**" (=den födande) och det barn hon födde "**Adam**" (=jordmänniska). Eftersom föräldrarna eller deras förfäder kom från olika planeter, uppstod på det viset nya människoraser på Jorden.

Händelseutvecklingen återspeglas för övrigt i Bibeln, där det i första Moseboken, 6. kapitlet heter: *Vid den tiden, liksom också efteråt, levde jättarna på Jorden, sedan Guds söner började gå in till människornas döttrar, och dessa födde barn åt dem. Detta var forntidens väldiga män, som var så kända.*

Den återspeglas också i Hanoks bok, enligt vilken Herren uppmanar den ombordtagne patriarken att förmana "de fallna änglarna": *Gå bort och tala till himmelens väktare, de som har sänt dig för att böna och be för dem! Fråga dem, varför de har lämnat den höga heliga himlen, sovit hos jordekvinnorna, besudlat sig med människors döttrar och avlat jättesöner!*

När de nyskapade människorna hade börjat föröka sig ordentligt, försonade sig dock Arus med deras faktiska existens och lät genom nyutnämnda ärkeänglar se till, att han kunde lägga några av dessa människosläkten under sitt välde. Det rörde sig om förfäderna till våra dagars indier, om armenierna vid Svarta havet, samt om de kringvandrande hebréerna, som i stor utsträckning försörjde sig genom mord och brand och rov.

I en ålder av mellan tre och fyra tusen år mördades Gud, det vill säga Arus, av sin lika maktlystne och ondskefulle son **Jehavon**, som blev Gud efter honom och härskade ungefär lika länge. Ny Gud blev sedan hans med samma maktlystna och blodtörstiga mentalitet utrustade son **Jehav**, som tog livet av farsgubben för cirka 7.000 år sedan. Av allt att döma var det han som var identisk med Herren, Israels Gud, som vi läser om i Bibeln!

Israeliterna hade under några sekler tvingats utföra slavarbete av Egyptens faraoner, men år 1478 f.Kr. drabbades Jorden av en naturkatastrof på grund av den farliga jättekometen Förstörarens inträngande i det inre av vårt solsystem. Bland annat exploderade vulkanen Santorin på en ö norr om Kreta, och en väldig flodvåg drabbade Egypten.

Nu fick Gud, det vill säga Jehav, chansen att bygga ut sin maktställning genom att först befria israeliterna ur den egyptiska fångenskapen och sedan med hjälp av **Mose** lägga dem under en blodig prästdiktatur. Det gick så långt, att en israelit, som "brutit sabbatens helgd" genom att samla in några vedpinnar åt familjen, skulle stenas till döds och hela menigheten skulle tvingas delta i avrättningen!

Eftersom "det utvalda folket" skulle utnyttjas som ett maktinstrument gentemot andra folk, vilkas land de utlovades och fick hjälp med att röva åt sig, kunde givetvis ingen dyrkan av andra gudar tolereras. Hur överträdelser beivrades, kan vi läsa om i 2. Moseboks 32 kapitel, där det beskrivs, hur en massaker anställdes på israeliter, som hade dansat kring en guldkalv:

Så säger Herren, Israels Gud: 'Var och en må binda sitt svärd vid höften. Gå så genom lägret, fram och tillbaka, från den ena porten till den andra, och dröp vem ni finner, även om det är en broder, vän eller släkting!' Och Levis barn gjorde som Mose hade sagt. Och på den dagen föll av folket omkring 3.000 män.

Som belöning för sin lojalitet mot Herren, Israels Gud, och hans tjänare Mose fick leviterna en speciell. privilegierad ställning inom kulten. Det är mycket med det religiösa, kan man säga!

Den här blodtörstiga killen Jehav, Gud alltså, som liksom sina storhetsvansinniga föregångare hade låtit sig dyrkas av jordmänniskorna som världsalltets Skapare, blev i sedvanlig ordning mördad av sin äldste son **Arussem** år 1343 före Kristus.

Men han misslyckades med att tillskansa sig makten som Gud, eftersom han yngre bröder, **Ptaah** och **Salam**, ställde sig mot honom. De hade blivit trötta på de ständiga krigen, maktkamperna och blodsutgjutelserna och bemödade sig sedan flera årtionden tillbaka om en humanare livsstil, kanske under påverkan från de högre utvecklade plejadiska hemplaneterna.

De hade också samlat många likasinnade omkring sig, och med deras hjälp lyckades de nu få övertaget över Arussem och hans 72.000 anhängare, som drevs ut i rymden. Men Arussem återvände i hemlighet med sin här till Jorden och etablerade sig under Egyptens gamla pyramider, som hade stått outnyttjade för sitt ursprungliga ändamål i över 70.000 år.

Djupt nere i marken under pyramiderna fanns det diverse utrymmen och byggnader, och dem de tog nu i anspråk för sina skumma syften, som ytterst syftade till världsherravälde. Den viktigaste vägen till uppnåendet av detta mål var att andligt förslava jordmänniskorna med en massa kultreligiösa vansinnesläror, och tydligen var israeliterna ett av de folk, som de utövade ett starkt inflytande över.

Arussem härskade som Gud över denna plejadiska utbrytargrupp, som vi kallar **Gizeh-intelligenserna**, till år 1033 före Kristus, då han mördades av en myterist, som av israeliterna skulle dyrkas som Gud under namnet **Jehova**. Av dem som närmare kände den här religiösa killen fick han tillnamnet **den Grymme**, vilket dock troligen är obekant för den fanatiska sekten Jehovas vittnen i våra dagar!

År 103 före Kristus blev den gamle och senile Jehova i sin tur avpolletterad av sin släkting **Kamagol I**, som övertog jobbet som Gud för Gizeh-intelligenserna och byggde ut centralen under den Stora Pyramiden till en ointaglig fästning. I ännu högre grad än föregångarna kunde han utnyttja sin kontroll över Jordens alla vansinniga religioner och skapade en del blodiga kulter, som delvis består än i dag med sina människooffer.

Att vara Gud för Gizeh-intelligenserna var kanske ändå inte så trevligt, för Kamagol störtades så småningom av sin egen son med samma namn och slutade eländigt sina dagar i en djupt belägen fängelsehåla. Den nya guden, **Kamagol II**, demonstrerade sitt ondskefulla sinne strax efter maktövertagandet genom att inleda en serie av oerhörda massmord på jordmänniskor. Han dog rätt nyligen, den 27 december år 1976.

Vid den tiden fanns det inte så många kvar av de ondskefulla utomjordingarna under den Stora Pyramiden, endast cirka 2.100 personer. Men dessa fortsatte som förut med sina otrevliga förehavanden och försökte enligt uppgift bland annat ta livet av Eduard Meier den 30 mars 1978, ett attentat som dock misslyckades.

Nu ingrep våra plejadiska vänner med en aktion mot deras egyptiska högkvarter, där Gizeh-intelligenserna förgäves försökte sätta sig till motvärn. Ett stort antal av skurkarna tillfångatogs och hela centralen förintades. De tillfångatagna deporterades sedan till en planet i ett mycket avlägset solsystem, där de numera inte kan göra någon skada.

Det återstår givetvis oändligt mycket att göra, innan Jorden kan bli den paradisiska hemvist för människor, som den borde vara. Men tack vare rymdvännernas storartade hjälp har väl det allra värsta hotet mot mänskligheten nu avlägsnats. Vad Gizeh-intelligenserna och deras ledare sedan Arussems dagar tillfogat oss för ont tycks äntligen tillhöra historien!

Tilläggas kan, att Arussems välsinnade bröder, Ptaah och Salam, efter år 1343 f.Kr. fortsatte att regera i samförstånd. Ptaah dog dock redan efter 93 års regering, varefter Salam fortsatte att regera som Gud ensam. Han införde för sig själv och sina plejadiska emigranter samma system som då rådde på hemplaneterna med vägledande andliga lärare.

När Salam blev gammal och svag, överlämnade han år 64 f. Kr. regeringen åt sonen **Plejos**, som liksom sin far blev en god och vis ledare. År 26 e. Kr. inordnade han sig och sitt folk - liksom man gjort på hemplaneterna - under **Höga Rådets** ledning, och 7 år senare återvände de till Plejaderna. Då hade profeten Immanuel redan fullgjort sin mission fram till den korsfästelse, som så när hade blivit hans död.

SUNE HJORTH

Ny bok!

Läs den okända gamla skriften, som kommer att skaka kristenheten i sina grundvalar!

Den trofaste lärjungen Judas Iskariots skrift om Mästarens lära och liv (upptäckt 1963), har nu översatts till svenska av undertecknad. Den bör i hög grad intressera var och en som funderar över meningen med vårt nuvarande jordeliv och hur det bör levas. Vid en jämförelse med Bibelns evangelier kan var och en själv upptäcka, att de delvis bara är systematiskt förfälskade avskrifter!

Den tryckta boken (häftad, 120 sidor) kan enklast beställas från undertecknad genom insättande av 120 kr på mitt postgirokonto nr 10 07 85 - 5.

SUNE HJORTH

SVERIGES UFO-FÖRBUND

I styrelsen:

Sune Hjorth (ordf)

Krister Grafström (sekr)

Olof Andersson (kassör)

UFO-KONTAKT

Tidskrift för studium av fakta angående utomjordiska flygande objekt samt främmande civilisationers närvaro på Jorden både förr och nu, organ för Sveriges UFO-förbund (SUFO).

ISSN 1103-6842

Redaktör och ansvarig utgivare är Sune Hjorth, Box 46, 851 02 Sundsvall, telefon och fax 060-11 33 24.

Prenumerations- och medlemsavgift för år 1994: 120 kr (4 nr).

Postgiro: 634 84 27 - 3 (Sveriges UFO-förbund).

Årgång 93 (4 nr) och 92 (4 nr) kan rekvireras för 80 kr. resp. 60 kr. / årgång.

Ulrika Lindholm
Rusthållarvägen 139
12160 JOHANNESHOV

B FÖRENINGSS-
BREV

